

70-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ АКАДЕМІКА АПРН УКРАЇНИ В. П. ТИХОГО

Народився Володимир Павлович Тихий 14 жовтня 1939 р. у м. Теплогірську Луганської області.

З 1963 р. до 1968 р. закінчивши Харківський юридичний інститут (нині — Національна юридична академія України імені Ярослава Мудрого), В. П. Тихий працював слідчим в органах прокуратури в Луганській та Дніпропетровській областях. Потому — навчався в аспірантурі Харківського юридичного інституту. З 1971 р. до 1996 р. працював у Національній юридичній академії України імені Ярослава Мудрого на посадах старшого викладача, доцента, старшого наукового співробітника, професора кафедри кримінального права. У 1974–1983 рр. В. П. Тихий обіймав посаду декана денного факультету, у 1987–1996 рр. — він декан заочного факультету, у 1996 р. — проректор з навчальної роботи. У 1996–2004 рр. В. П. Тихий — суддя Конституційного Суду України, а з 2005 р. — керівник Київської наукової лабораторії дослідження проблем злочинності проти прав і свобод людини і громадянина Інституту вивчення проблем злочинності Академії правових наук України.

У 1972 р. захистив кандидатську дисертацію, у 1987 р. — докторську на тему «Проблеми кримінально-правової охорони суспільної безпеки (по-

няття і система злочинів, вдосконалення законодавства)». Науковий ступінь доктора юридичних наук присуджено у 1988 р., вчене звання професора — у 1990 р. У 1993 р. обраний членом-кореспондентом, а у 2004 р. — дійсним членом (академіком) Академії правових наук України.

Напрями наукової діяльності — тлумачення права, права людини, консти-

туційна юрисдикція, вчення про злочин та злочини проти безпеки людини. Опублікував понад 230 наукових праць, серед яких: «Уголовно-правовая охрана общественной безопасности» (1981), «Відповідальність за незакінчений злочин» (1996), «Стадії вчинення злочину» (1996), «Злочини проти суспільної (загальної) безпеки» (1996), «Концепція і практика офі-

ційного тлумачення Конституції та законів України» (1999), «Підстава кримінальної відповідальності за новим Кримінальним кодексом України» (2002), «Теоретичні засади Конституції України та їх методологічне значення для правових досліджень» (2003), «Злочин, його види та стадії» (2007), «Відповідальність за злочини проти громадської безпеки» (2007), «Кримінальна відповідальність за порушення виборчих і референдних прав» (2008). Співавтор чотирьох підручників з кримінального права України і трьох коментарів КК Украї-

ни. Брав участь у розробленні проекту КК України.

В. П. Тихий — заслужений юрист України (2003), заслужений працівник освіти України (1991). Нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня (2000), Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (2006), Грамотою Верховної Ради України (2003), Почесною грамотою Верховної

Ради України (2004). Він — лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (2006), Почесний працівник Прокуратури України (2001), лауреат премії імені Ярослава Мудрого (2002).

Нині Володимир Павлович Тихий очолює Київський регіональний центр Академії правових наук України.

Редакційна колегія та колектив редакції журналу «Право України» щиросердно вітають шановного Володимира Павловича — першого заступник головного редактора нашого журналу — зі славним ювілеєм і зичать йому козацького здоров'я, доброго настрою, подальших успіхів у його науковій та організаторській діяльності!